

بررسی رابطه غلظت Osteoprotegerin در مایع شیار اطراف ایمپلنت با وضعیت مخاط اطراف آن

دکتر فاطمه سرلتی^۱ #
دکتر علی قربانی گازار^۲
دکتر ماندانا ستاری^۲
دکتر علی نبوی زاده رفسنجانی^۳

خلاصه:

سابقه و هدف: با توجه به روند رو به افزایش درمان به وسیله ایمپلنت ها و وجود التهاب در اطراف این ایمپلنت ها که یکی از مهمترین دلایل شکست درمان ایمپلنت ها می باشد و وجود یک گزارش مبنی بر نقش احتمالی OPG در کاهش التهاب اطراف ایمپلنت این تحقیق به منظور تعیین رابطه میزان OPG با التهاب اطراف ایمپلنت و گروه شاهد آن انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: این تحقیق به روش مورد شاهدهی انجام گرفت. گروه مورد اول ۲۸ نفر که افراد دارای ایمپلنت مبتلا به peri-implant mucositis و گروه مورد دوم ۲۶ نفر دارای ایمپلنت مبتلا به peri-implantitis و گروه شاهد آن ها ۲۶ نفر دارای ایمپلنت با وضعیت مخاط سالم بودند. افراد سه گروه به لحاظ سن و جنس و وضعیت اقتصادی اجتماعی match بودند. نمونه گیری از مایع شیار اطراف ایمپلنت (PICF) به وسیله perio paper strip انجام شد. و غلظت OPG موجود در PICF به روش ELISA تعیین گشت. و با آزمون ANOVA بررسی شد که آیا میزان OPG در سه گروه مشابه هست یا نه. **یافته‌ها:** افراد سه گروه به لحاظ سن و جنس و وضعیت اقتصادی اجتماعی مشابه بودند و غلظت کلی OPG در افراد سالم (۱۹,۳۳±۱,۷۲) و در گروه مبتلا به peri-implant mucositis (۱,۳۱± ۱۹,۱۴) و در گروه مبتلا به peri-implantitis (۱۹,۱۳± ۱,۱۴) بود که اختلاف آماری نداشتند (P<0.8). **نتیجه گیری:** به نظر نمی‌رسد که غلظت osteoprotegerin مایع شیار اطراف ایمپلنت با عدم سلامت مخاط اطراف ایمپلنت داشته باشد. با توجه به موارد شکست ایمپلنت و فراوانی عدم سلامت مخاط اطراف ایمپلنت بررسی عامل یا سایر عوامل با بروز آن را توصیه می‌نماید.

کلید واژه‌ها: OPG، PICF، تخریب استخوان، ELISA

وصول مقاله: ۸۸/۲/۲۴ اصلاح نهایی: ۸۸/۵/۲۵ پذیرش مقاله: ۸۸/۷/۲۶

مقدمه

متعلق به خانواده فاکتور سرکوبگر تومور (TNF) را در تنظیم تخریب استخوان معرفی کرده است که شامل RANKL (Receptor activator NF-K β ligand) و OPG (Osteoprotegerin) است^(۵ و ۷). RANKL محرک تمایز و فعال شدن استئوکلاست و مهارکننده آپوپتوز استئوکلاست است^(۹). OPG یک پروتئین محلول است که در واقع یکی از گیرنده های TNF (TNFRs) محسوب میشود و دارای خصوصیات متضاد با اثر بیولوژیکی RANKL است. چرا که به عنوان یک مهار کننده از اثر متقابل RANKL جلوگیری کرده و در نتیجه منجر به کاهش استئوکلاستوزیس میشود^(۱۰ و ۱۱).

Peri-implantitis یکی از مهمترین دلایل شکست درمان‌های ایمپلنت میباشد^(۱ و ۲). Peri-implantitis عبارتست از تحلیل پیشرونده ی استخوان اطراف ایمپلنت به همراه ضایعات التهابی بافت نرم^(۳). اتیولوژی peri-implantitis عفونت باکتریایی persistent میباشد^(۴). که باعث التهاب مزمن بافت نرم اطراف ایمپلنت میشود. این التهاب peri-implant mucositis نامیده میشود که در واقع پاسخ التهابی برگشت پذیری است که پیش از peri-implantitis (تحلیل برگشت ناپذیر استخوان) رخ می دهد^(۵). مکانیسم دقیق تخریب استخوان هنوز به طور مشخص روشن نگشته است^(۶). یافته های اخیر یک سیستم مولکولی جدید

۱- دانشیار گروه آموزشی پرودنتولوژی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد دندانپزشکی

۲- دانشیار گروه آموزشی ایمونولوژی دانشکده پزشکی دانشگاه شهید بهشتی

۳- دندانپزشک

۲- Bleeding on probing (BOP): مطابق روش Ainamo & Bay بررسی شد^(۱۴).

۳- Plaque index (PI): با شاخص Silness & Loe اندازه گیری شد^(۱۷).

۴- Gingival index (GI): وضعیت بافت لثه اطراف ایمپلنت بوسیله شاخص GI و به روش Loe & Silness ارزیابی شد^(۱۷).

نمونه گیری از PICF: مایع شیار اطراف ایمپلنت (PICF) از ناحیه باکال و لینگوال سایت های مبتلا و سالم توسط یک نوار کاغذی استریل (Paper strip, Oraflow, NY, USA) جمع آوری شد. پیش از نمونه گیری PI ثبت و سپس پلاک بالای لثه ای توسط یک کورت استریل به دقت برداشته شد و سطوح خشک و بوسیله رول پنبه ایزوله شد^(۱). Perio strip داخل پاکت قرار گرفته و به مدت ۳۰ ثانیه در آن باقی ماند که در حین قرار دادن آن از تحریک های مکانیکی و آلوده شدن آن با خون اجتناب شد^(۱). سپس نمونه ها را داخل میکروتیوب قرار داده و منجمد کرده و تا قبل از آنالیز آزمایشگاهی در دمای ۷۰- درجه سانتی گراد نگهداری و ذخیره کردیم.

Enzyme immunoassay: میزان OPG نمونه ها با استفاده از کیت ELISA اختصاصی انسان تعیین گردید. این ارزیابی میزان غلظت total (کلی) OPG موجود در PICF را تعیین کرد.

در مرحله آنالیز آزمایشگاهی ابتدا به میکروتیوب های حاوی strip, ۳۰۰ μl PBS (فسفات بافر سالین) اضافه کرده و به مدت نیم ساعت با دور ۱۸۰۰ سانتریفوژ نمودیم. آزمایش ELISA طبق دستور کارخانه سازنده کیت انجام شد و ۹۶ چاهک آغشته به آنتی بادی مناسب استفاده گردید. ابتدا ۱۰۰ μl آب مقطر به همه چاهک ها اضافه شد. سپس ۵۰ μl از نمونه ها را به چاهک ها اضافه کردیم و میکرو پلیت را در دمای اتاق (۲۵-۱۸ درجه سانتی گراد) و به مدت ۳ ساعت انکوبه کردیم. پس از اتمام زمان انکوباسیون، چاهک ها توسط ۴۰۰ μl محلول بافر فسفات ۴ بار شستشو داده شده و ۱۰۰ μl محلول سوپسترا TMB به هر حفره اضافه کردیم. و پس از ۱۰ دقیقه به هر حفره ۱۰۰ μl محلول stop را اضافه نموده تا واکنش متوقف شود. در انتها میزان جذب هر حفره در طول موج ۴۵۰ nm خوانده شد. سپس با توجه به میزان جذب هر یک از حفرات، غلظت نمونه ها تعیین گشت. این ارزیابی میزان غلظت کلی (total) OPG موجود در PICF شامل فرم های آزاد و کمپلکس آن را تعیین می کند.

با توجه به شیوع بالای peri-implantitis که موجب تحلیل استخوان اطراف ایمپلنت و شکست درمان ایمپلنت می شود. آگاهی از مکانیسم دقیق تخریب استخوان و چگونگی تشکیل و فعال شدن استئوکلاست ها و تنظیم آن توسط سیستم RANKL/RANK/OPG میتواند در تشخیص و درمان مؤثر باشد^(۱۵،۱۶). مطالعات کلینیکی اخیر نشان داد که میزان OPG در PICF قابل اندازه گیری و ارزیابی است^(۲۱). این تحقیق با هدف بررسی میزان OPG موجود در PICF افراد سالم و بیماران مبتلا به peri-implantitis و Peri-implant mucositis در مراجعین به یک درمانگاه تخصصی دندانپزشکی و دو مطب خصوصی در شهر تهران در سال های ۸۸-۱۳۸۷ انجام گرفت.

مواد و روش ها:

این مطالعه از نوع مورد-شاهدی بود. برای جمع آوری داده ها از تکنیک های مصاحبه، مشاهده، معاینه کلینیکی، آزمایش های لابراتواری و تکمیل فرم اطلاعاتی استفاده شد. افراد مورد مطالعه، بیماران مراجعه کننده به یک درمانگاه تخصصی دندانپزشکی و دو مطب خصوصی در شهر تهران در سال های ۸۸-۱۳۸۷ بودند. معیار های ورود به مطالعه عبارت بودند از: گذشت ۶ ماه از load کردن ایمپلنت، عدم انجام درمان بر روی ایمپلنت در ۳ ماهه اخیر، عدم مصرف سیگار، عدم مصرف داروهای ایمنو ساپرسیو، آنتی بیوتیک، ضدالتهابی و ضدبارداری در ۳ ماهه اخیر، عدم ابتلا به بیماری سیستمیک و عدم نیاز به premedication. پیش از نمونه گیری رضایت بیمار به صورت مکتوب اخذ و پس از توجیه طرح، اطلاعات مربوط به سن، جنس و ... در فرم اطلاعاتی ثبت گردید. افراد مورد مطالعه از لحاظ پارامترهای کلینیکی (PPD، BOP، PI، GI) به ۳ گروه سالم (PPD<4mm)، عدم وجود suppuration، پلاک، التهاب لثه و Bone loss)، مبتلا به periimplant mucositis (وجود خونریزی حین پروبینگ، PPD<5mm)، عدم وجود suppuration و bone loss) و مبتلا به periimplantitis (PPD>5mm)، وجود BOP یا suppuration و bone loss حداقل در یک سایت) تقسیم شدند.

معاینه کلینیکی: پارامتر های کلینیکی PPD، BOP، PI، GI اطراف هر ایمپلنت مورد بررسی قرار گرفت.

۱- PPD (Pocket probing depth): با استفاده از Hawe perio probe 1370 و با فشار ملایم از مارجین لثه تا کف پاکت در ۶ نقطه اطراف ایمپلنت مورد نظر ارزیابی شد.

نمونه سالم، ۲۸ نمونه مبتلا به peri-implant mucositis و ۲۶ نمونه مبتلا به peri-implantitis تهیه شد. نمونه های فوق از ۴۴ ایمپلنت تهیه گشتند. از ۸۰ نمونه، ۴۳ نمونه از سطح باکال و ۳۷ نمونه از سطح لینگوال ایمپلنت ها برداشته شدند. تفاوتی از لحاظ آماری در مقایسه نمونه های باکال و لینگوال از لحاظ میزان OPG مشاهده نشد ($P < 0/4$). از نمونه های مورد مطالعه ۴۴ مورد مربوط به فک بالا و ۳۶ مورد از فک پایین بودند که از لحاظ آماری اختلاف معنی داری از نظر غلظت OPG میان دو فک مشاهده نشد ($P < 0/9$). در این مطالعه میان سن افراد و غلظت OPG نیز همبستگی آماری وجود نداشت ($p = 0/82$). در مقایسه میزان OPG بین زنان و مردان، از نظر آماری اختلاف معنی داری میان دو جنس دیده نشد ($p = 0/39$). جدول ۱ توزیع نمونه های مورد بررسی بر حسب خصوصیات افراد و بیماری آنها به تفکیک گروه های مورد مطالعه را نشان می دهد.

در این تحقیق از نرم افزار spss16 استفاده شد؛ برای تعیین همبستگی بین OPG و شاخص های کلینیکی از ضریب همبستگی spearman استفاده شد. برای مقایسه میانگین غلظت OPG و دو جنس، دو گروه سالم و بیمار، فک بالا و پایین، سطح باکال و لینگوال دندان و هم چنین قدام و خلف فک از آزمون t مستقل استفاده شد. برای مقایسه میانگین غلظت OPG بین سه گروه مورد مطالعه، یعنی دو گروه بیمار و یک گروه سالم و هم چنین ۴ گروه قدام و خلف فک بالا و پایین از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد.

یافته ها:

در این تحقیق ۸۰ نمونه از میان ۱۴ فرد مراجعه کننده انجام گرفت از این تعداد ۸ نفر زن و ۶ نفر مرد بودند. داوطلبان در سه گروه افراد سالم، افراد مبتلا به Peri-implant mucositis و افراد مبتلا به peri-implantitis قرار داشتند که تعداد ۲۶

جدول ۱: توزیع نمونه های مورد بررسی بر حسب خصوصیات افراد و بیماری آنها به تفکیک گروه های مورد مطالعه

PPD (X±SD)	GI (X±SD)	PI (X±SD)	BOP		جنس		سن (X±SD)	شاخص گروه ها
			ندارد	دارد	زن	مرد		
۲/۵۱ ± ۰/۹۲	۰/۷۳ ± ۰/۴۵	۱/۱۱ ± ۰/۷۶	(۱۰۰٪) ۲۶	(۰٪) ۰	(۵۷/۷) ۱۵	(۴۳/۳) ۱۱	۴۹/۹ ± ۱/۰۰	سالم
۳/۵۹ ± ۰/۹۴	۲ ± ۰/۰۰	۱/۷۱ ± ۰/۸۹	(۰٪) ۰	(۱۰۰٪) ۲۸	(۷۱/۴) ۲۰	(۲۸/۶) ۸	۵۲/۲ ± ۱/۲	Peri-implant mucositis
۴/۷۹ ± ۱/۸۶	۲ ± ۰/۰۰	۱/۰۳ ± ۰/۷۲	(۰٪) ۰	(۱۰۰٪) ۲۶	(۷۳/۱) ۱۹	(۲۶/۹) ۷	۵۳/۳ ± ۱/۲	Peri-implantitis

($1/31 \pm 19/14$) و در گروه پری ایمپلنتایتیس ($1/14 \pm 19/13$) می باشد که این اختلاف از نظر آماری معنی دار نیست ($P = 0/85$).

جدول ۲: میزان غلظت کلی OPG به تفکیک گروه های مورد مطالعه

Total OPG (pg/ml)	گروه ها
۱۹/۳۳ ± ۱/۷۳	سالم
۱۹/۱۴ ± ۱/۳۱	Peri-implant mucositis
۱۹/۱۳ ± ۱/۱۴	Peri-implantitis
۰/۸۵	P.value

سن کل افراد $51/85 \pm 1/14$ سال بود که از ۱۸ تا ۷۲ سال متغیر بود. از کل نمونه های مورد مطالعه ۲۶ مورد از مردان و ۵۴ مورد از زنان گرفته شد. ارزیابی شاخص های پریدنتال بیانگر این مطلب است که اختلاف آماری معنی داری از نظر PPD و BOP بین گروه های مورد مطالعه وجود دارد. از نظر PI اختلاف آماری معنی داری میان گروه های مورد مطالعه وجود ندارد اما از لحاظ GI اختلاف آماری معنی داری میان گروه کلی سالم و گروه کلی بیمار (peri-implantitis, peri-implant mucositis) وجود دارد.

در جدول ۲ میزان غلظت کلی OPG (total) موجود در PICF افراد به تفکیک گروه های مورد مطالعه نشان داده شده است. همان طور که در این جدول مشاهده می شود میزان OPG در گروه سالم ($19/33 \pm 1/73$) در گروه پری ایمپلنت موكوزیت

فرض بر این بود که واکنش التهابی موضعی و تحلیل استخوان در perimplantitis با کاهش میزان OPG مرتبط است.

این امر می تواند به علت نمونه گیری از سایت های غیر فعال ایمپلنت که خود نیز می تواند در اثر عدم امکان monitoring بیمار جهت تشخیص صحیح سایت های فعال برای نمونه گیری و یا احتمال آلودگی perio strip با خون باشد و از طرفی دیگر مقادیر غلظت های بدست آمده بسیار نزدیک به هم بودند که می تواند به علت برداشت کم PICF از سایت های مورد نظر باشد. بین OPG و متغیرهای کلینیکی GI , PPD همبستگی وجود ندارد. میان OPG و plaque Index در کل بیماران همبستگی وجود ندارد، اما در گروه perimplantitis میان OPG و plaque Index همبستگی معکوس وجود دارد. در نتیجه هر چه میزان OPG افزایش می یابد میزان PI کاهش می یابد و بر عکس. در بقیه ی زیرگروه ها این همبستگی وجود ندارد.

تحقیق دیگری با هدف بررسی رابطه میزان RANKL در PICF با وضعیت مخاط اطراف ایمپلنت بر روی نمونه های تحقیق حاضر انجام شد و در مقایسه بین میزان RANKL و OPG مشاهده شد که بین این متغیرها همبستگی وجود ندارد. از لحاظ نسبت RANKL / OPG و OPG / RANKL اختلاف معنی داری میان گروههای مورد مطالعه وجود نداشت.

Monov و همکاران در سال ۲۰۰۶ تحقیقی با هدف بررسی میزان OPG و RANKL در مایع شیار اطراف ایمپلنت انجام دادند که در این تحقیق میزان OPG کلیه نمونه ها پایین تر از حد detection بود در نتیجه مطالعه تنها بر روی RANKL انجام شد. آنان اظهار داشتند که از لحاظ میزان کلی و غلظت کلی RANKL میان سه گروه سالم، Peri-implant mucositis و Peri-implantitis اختلاف آماری معنی داری وجود ندارد. میانگین سن افراد مورد مطالعه ۶۳/۵ سال بود که از ۳۰ تا ۸۴ سال متغیر بود. از لحاظ آماری رابطه معنی داری میان میزان کلی و غلظت کلی RANKL در PICF با سن و جنس وجود ندارد. و تفاوتی میان میزان کلی و غلظت RANKL در باکال و لینگوال ایمپلنت ها وجود ندارد. اما تفاوت معنی داری میان غلظت RANKL در ایمپلنت های فک بالا در مقایسه با فک پایین وجود دارد در حالی که میزان کلی RANKL در ماگزایلا و مندیبل متفاوت نیست. در این تحقیق ۸۴ نمونه از ۴۲ ایمپلنت تهیه شد که تنها ۲۹ نمونه دارای معیارهای قابل بررسی این مطالعه (۰/۰۸pM detection limit و حداقل جذب PICF

همچنین اختلاف آماری معنی داری از لحاظ غلظت کلی OPG میان دو گروه سالم و گروه کلی بیمار (peri-implantitis) (peri-implantmucositis) وجود ندارد (p=۰/۵۷).

در محاسبه مقادیر ضریب همبستگی Spearman بین متغیر غلظت OPG با شاخص های پریدنتال (PPD , GI , PI) به تفکیک گروه های سالم، Peri-implant mucositis و peri-implantitis نشان داده شد که میان غلظت OPG و شاخص های (PPD , GI) همبستگی وجود ندارد. اما میان غلظت OPG و PI در گروه Peri-implantitis همبستگی معکوس آماری وجود دارد (p=۰/۰۲۵).

با محاسبه مقادیر ضریب همبستگی Spearman بین متغیر غلظت OPG با شاخص های پریدنتال (PPD , GI , PI) به تفکیک گروههای سالم و بیمار مشخص شد که همبستگی میان غلظت OPG و شاخص های پریدنتال در گروه های فوق وجود ندارد.

تحقیق دیگری با هدف بررسی رابطه میزان RANKL در PICF با وضعیت مخاط اطراف ایمپلنت بر روی نمونه های تحقیق حاضر انجام شد و در مقایسه بین میزان RANKL و OPG مشاهده شد که بین این متغیرها همبستگی وجود ندارد (p=۰/۱۸). از لحاظ نسبت RANKL / OPG و OPG / RANKL اختلاف معنی داری میان گروههای مورد مطالعه وجود نداشت.

بحث:

در این تحقیق به حضور OPG در تمامی نمونه ها (چه گروه شاهد و چه گروه مورد) برخورد شد. از لحاظ غلظت OPG با وجود آنکه میزان آن در موارد سالم بالاتر از Periimplant mucositis و در Periimplant mucositis بالاتر از perimplantitis میباشد ولی از لحاظ آماری اختلاف معنی داری میان گروه ها مشاهده نشد. با مقایسه دو گروه شاهد و مورد نیز با هم به اختلاف آماری معنی داری برخورد نشد. این مطالعه به هدف ارزیابی رابطه میزان OPG در مایع شیار اطراف ایمپلنت با شاخص های کلینیکی پریدنتال انجام شد. OPG یک پروتئین محلول است که در واقع یکی از گیرنده های TNF(TNFRs) محسوب میشود و دارای خصوصیات متضاد با اثر بیولوژیکی RANKL است. چرا که به عنوان یک مهار کننده از اثر متقابل RANKL جلوگیری کرده و در نتیجه منجر به کاهش استئوکلاستوزس میشود (۱۱۰). در نتیجه در این تحقیق

کنار گذاشته نشدند و نشان داده شد رابطه‌ای معکوس میان میزان OPG و packyears وجود دارد^(۱). همان‌طور که مشخص است در تحقیق ما میزان کلی OPG محاسبه نشده در نتیجه نمیتوان راجع به رابطه‌ی میزان کلی OPG و پارامترهای کلینیکی اظهار نظر کرد. در تحقیق ما نیز همانند تحقیق فوق صرف نظر از گروه مبتلایان به Periimplantitis که میان غلظت کلی OPG و PI (plaque index) همبستگی معکوس وجود داشت، در سایر موارد بین غلظت کلی OPG و پارامترهای کلینیکی GI، PPD و PI به همبستگی آماری معنی داری برخورد نشد. در ضمن در تحقیق ما بر خلاف تحقیق فوق مصرف سیگار به عنوان یک معیار خروج از مطالعه بود. در تحقیق فوق از میان ۸۶ ایمپلنت مورد مطالعه ۷۹ ایمپلنت سالم، ۴ مورد مبتلا به Periimplant mucositis و ۳ مورد مبتلا به Periimplantitis بودند. به دلیل این توزیع نامتعادل نمونه‌ها محققین نتوانستند در مورد نقش OPG در تحلیل استخوان اظهار نظر دقیق کنند در حالی که در مطالعه ما توزیع متعادلی میان ۳ گروه مورد مطالعه وجود داشت. شایان ذکر است در مورد سایت‌های بیمار نیز ممکن است وضعیت فعالیت بیماری و همچنین شدت بیماری متفاوت باشد که خود می‌تواند توجیهی برای اختلاف بین یافته‌های حاصل از تحقیق ما و دو تحقیق فوق‌الذکر باشد.

نتیجه‌گیری:

به نظر نمی‌رسد که غلظت osteoprotegerin مایع شیار اطراف ایمپلنت با عدم سلامت مخاط اطراف ایمپلنت داشته باشد. با توجه به موارد شکست ایمپلنت و فراوانی عدم سلامت مخاط اطراف ایمپلنت بررسی عامل یا سایر عوامل با بروز آن را توصیه می‌نماید و البته جهت حصول اطمینان از این فرضیه نیاز به انجام تحقیقات بیشتر و بیشتر نمودن معیارهای خروج نمونه‌ها نظیر سایت‌های غیر فعال می‌باشد.

۰/۳μl بودند و بررسی‌های بعدی روی این ۲۹ نمونه انجام گرفت، این نمونه‌ها شامل ایمپلنت‌های تکی و بریج بودند^(۲). همانگونه که مشخص است بین تحقیق فوق و تحقیق ما تشابهات زیادی از نظر مواد و روش‌ها وجود دارد. اما در تحقیق ما میزان OPG در کل نمونه‌ها بالاتر از detection limit بود، در حالی که در تحقیق فوق میزان OPG در کلیه نمونه‌ها پایین‌تر از detection limit بود و فقط در ۲۹ نمونه از ۸۴ نمونه به RANKL برخورد کردند. این امر ممکن است به دلیل تفاوت در روش‌های آزمایشگاهی باشد. البته Monov پیشنهاد داده است که برای جلوگیری از مشکل فوق‌الذکر هر سایت برای نمونه‌گیری از ۲ perio strip و از محلول رقیق سازی با غلظت کمتر استفاده شود. در تحقیق Monov نمونه‌هایی را که فاقد RANKL بودند کنار گذاشتند که خود می‌تواند در تفسیر نتایج حاصل از تحقیق آنها، بررسی رابطه RANKL و OPG و همچنین مقایسه کردن یافته‌های آنان با سایر تحقیقات مشکل ساز باشد.

Arikan و همکاران در سال ۲۰۰۷ اظهار داشتند که میان میزان کلی OPG و پارامترهای کلینیکی BOP و GI رابطه مستقیم وجود دارد. هر چند بین غلظت کلی OPG و پارامترهای کلینیکی فوق همبستگی وجود ندارد. در این تحقیق میزان OPG در تعداد قابل توجهی از ایمپلنت‌ها یعنی ۶۸ ایمپلنت از ۸۶ ایمپلنت مورد مطالعه (۷۹٪ موارد) بالاتر از detection limit بود. این امر می‌تواند به علت استفاده از ۲ perio strip و استفاده از محلول رقیق سازی با غلظت کمتر باشد. در این تحقیق در موارد پایین‌تر از detection limit، میزان OPG صفر در نظر گرفته شد در حالی که در تحقیق Monov موارد پایین‌تر از این حد از مطالعه کنار گذاشته شده بودند. به گفته Arikan این امر به منظور جلوگیری از کاهش تعداد نمونه‌ها و ایجاد bias ناپستی انجام می‌شد. در این مطالعه بیماران سیگاری از مطالعه

References :

1. Arian F , Buduneli N , Kutukculer N. Osteoprotegerin levels in peri-implant crevicular fluid. *clinical oral implantology* 2008 ; 19: 283-288.
2. Monov Gabriel , D. Strbac George , Baron monika , watzek G , Gruber R. Soluble RANKL in crevicular fluid of Dental implants. A pilot study: *Clinical Implant dentistry and Related Research* 2006 ; 8 (3) ; 135-141.
3. Carranza FA , Newman MG , Takei H. Carranza's Clinical periodontology. 10th ed. WB Saunders 2006 ; Chapter 81 .
4. Hultin M, Gustafsson A , Hallstrom H , Johansson LA , Ekfeldt A , Klinge B. microbiological finding and host response in patients with peri implantitis. *clin oral Implants Res* 2002 ; 13: 349-358.
5. Teitelbaum SL. Bone resorption by osteoclasts. *Science* 2000 ; 289: 1504-1508.
6. H-k. LU, y – L. chen , H-C. chang , c – L. Li , M.Y. P. KUO. Identification of the osteoprotegerin / receptor activator of nuclear factor kappa B ligand system in gingival crevicular fluid and tissue of patient with chronic periodontitis. *J periodontal res* 2006 ; 4 :354-360.
7. Lener U.H. New molecules in the tumor necrosis factor ligand and receptor superfamilies with importance for physiological and pathological bone resorption. *clinical Reviews in oral Biology and medicine* 2004 ; 15: 64-81.
8. Khosla S. Mini review: the OPG / RANKL / RANK system. *Endocrinology* 2001 ; 142: 5050 – 5055.
9. Yasuda H , Shima N , Nakagwel N , et al. osteoclast differentiation factor is a ligand for osteoprotegerin/osteoclastogenesis–inhibitory factor and is identical to Tranc / RANKL. *proc Natl Acad Sci USA* 1998 ; 95: 3597-3602 .
10. Yasuola H, Shima N, Nakagawel N, et al. Identify of osteoclastogenesis inhibitory (OCIF) and OPG: a mechanism by wich OPG /OCIF inhibits osteoclastogenesis. *J clin periodontology* 1998;139:1329-1337.
11. Kong y.y, Feige U, sarosi I, Bolon, et al. activated T cells regulate bone loss and joint destruction inadjuvant arthritis through osteoprotegerin Ligand. *Nature* 1999; 402: 304-309.
12. Kong, Bayle wj, penninger jm. osteoprotegrin ligand a common link between osteoclastogenesis , lymphnode formation and lymphocyte development. *Immunol cell Biol* 1999 ; 77: 188 -193.
13. Boyle wy, simonte ws, laecy DL. osteoclost differentiation and activation. *Nature* 2003; 423: 337 – 342.

14. Takayanagi H. Inflammatory bone destruction and osteoimmunology. J periodont Res 2005 ; 40: 287-293.
15. Bostanci Nagihan , Tunc Ilgenli , Gulnur Emingil , et al. Gingival crevicular fluid levels of RANKL and OPG in periodontal disease: implications of their relative ratio. Journal of clinical periodontology 2007: 370-376.
16. Ainamo J , Bay I. The visible plaque(VPI) and the Gingival bleeding index(GBI) system. J clin periodont. In press 1975.
17. Silness J , loe H. periodontal disease in pregnancy: correlation between oral hygiene and periodontal condition. Acta odont scand 1964 ; 22: 121.

Archive of SID